

เรื่อง : นักเรียนไม่มีส่วนร่วมในการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1/2

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาในชั้นเรียนที่เป็นอยู่ทุกวันนี้มีหลากหลายปัญหา เช่น ไม่ตั้งใจเรียน ไม่ส่งการบ้าน เข้าห้องเรียนช้า พูดคุยเสียงดังขณะที่ครูสอนซึ่งปัญหาเหล่านี้ ล้วนแต่เป็นอุปสรรคในการสอนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ ตัวอย่างพฤติกรรมที่เป็นปัญหาอย่างหนึ่ง คือ นักเรียนไม่มีส่วนร่วมในการเรียน ในการจัดการเรียนการสอนแต่ละครั้ง มีนักเรียนที่ตั้งใจเรียนเพียงไม่กี่คนที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูจัดให้ จึงคิดว่านักเรียนส่วนใหญ่ไม่เห็นถึงความสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ขาดความสนใจขณะที่ครูอธิบายและเรื่องที่สอนก็ไม่ได้ยากเกินความสามารถ เพราะกลุ่มนักเรียนที่ตั้งใจและมีส่วนร่วมในการเรียนสามารถทำกิจกรรมที่ครูจัดให้ได้ ประกอบกับวัยของนักเรียนเป็นช่วงของวัยรุ่นซึ่งมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ที่ไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ ช่วงของวัยรุ่นนี้มีความสนใจการเรียนลดลงเนื่องจากเพื่อนมีอิทธิพลมาก การคุยกันในกลุ่มจึงมีความสุขสนุกสนาน ตื่นเต้น น่าสนใจมากกว่าความรู้ในตำราที่ครูสอนมอบให้ซึ่งเป็นสิ่งที่ได้ฟังมาทั้งวัน ไม่มีสิ่งที่น่าสนใจเร้าใจสาเหตุนี้จึงทำให้นักเรียนส่วนใหญ่ไม่อยากมีส่วนร่วมในการเรียน เพราะเมื่อเขาไม่ฟังครูสอน ครูอธิบาย เขาจะไม่เข้าใจ ไม่รับรู้ ก็จะทำให้ทำกิจกรรมไม่ได้

ดังนั้นปัญหาที่ครูผู้สอนควรให้ความสนใจที่จะนำมาแก้ไขปัญหา คือ การที่ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่ให้ความร่วมมือในการเรียน ไม่ฟังครูอธิบาย เพราะถ้าผู้เรียนส่วนใหญ่หันมาสนใจและมีส่วนร่วมในการเรียนประกอบกับครูมีสื่อการสอนและกิจกรรมที่น่าสนใจ ก็จะทำให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจในสิ่งที่ครูนำเสนอได้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น ส่งเสริมพฤติกรรมทางบวกของนักเรียน เช่น การช่วยเหลือกันระหว่างเพื่อนในกลุ่มบัดดี้ การให้คะแนนพิเศษเมื่อส่งงานตรงต่อเวลา เป็นต้น

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาหาแนวทางในการปรับปรุงพฤติกรรมของผู้เรียนให้มีส่วนร่วมในการเรียน โดยเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียน ในวิชาคณิตศาสตร์ประยุกต์ 1
2. เพื่อศึกษาแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สามารถเร้าความสนใจและตรงกับความต้องการของผู้เรียน

3. ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่1/2 ปีการศึกษา 2555 ของวิทยาลัยสายมิตรเทคโนโลยีนครราชสีมา

2. ระยะเวลา คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555

4. นวัตกรรมเฉพาะ

1. **การเรียนรู้แบบร่วมมือ(Cooperative Learning)** หมายถึง การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการจัดการเรียนการสอนที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็กๆ สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกันมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตน และส่วนรวม เพื่อให้กลุ่มได้รับความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

2. **การเรียนรู้ (learning)** หมายถึง กระบวนการที่ทำให้คนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ความคิด คนสามารถเรียนรู้ได้จากการได้ยืมการสัมผัส การอ่าน การใช้เทคโนโลยี การเรียนรู้ของเด็กและผู้ใหญ่จะต่างกัน เด็กจะเรียนรู้ด้วยการเรียนในห้อง การซักถาม ผู้ใหญ่มักเรียนรู้ด้วยประสบการณ์ที่มีอยู่ แต่การเรียนรู้จะเกิดขึ้นจากประสบการณ์ที่ผู้สอนนำเสนอ โดยการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ผู้สอนจะเป็นผู้ที่สร้างบรรยากาศทางจิตวิทยาที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ ที่จะให้เกิดขึ้นเป็นรูปแบบใดก็ได้เช่น ความเป็นกันเอง ความเข้มงวดกวดขัน หรือความไม่มีระเบียบวินัย สิ่งเหล่านี้ผู้สอนจะเป็นผู้สร้างเงื่อนไข และสถานการณ์เรียนรู้ให้กับผู้เรียน ดังนั้น ผู้สอนจะต้องพิจารณาเลือกรูปแบบการสอน รวมทั้งการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน

3. **การเสริมแรง (Reinforcement)** หมายถึง การทำให้ความถี่ของพฤติกรรมเพิ่มขึ้น อันเป็นผลเนื่องมาจากผลกรรมที่ตามหลังพฤติกรรมนั้น

3.1 การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) หมายถึง สิ่งของ คำพูด หรือสภาพการณ์ที่จะช่วยให้พฤติกรรมเกิดขึ้นอีก หรือสิ่งทำให้เพิ่มความน่าจะเป็นไปได้ของการเกิดพฤติกรรม

3.2 การเสริมแรงทางลบ (Negative Reinforcement) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงสภาพการณ์หรือเปลี่ยนแปลงบางอย่างก็อาจจะทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมได้ การเสริมแรงทางลบเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมใน 2 ลักษณะคือ

1.พฤติกรรมหลีกเลี่ยงหนี (Escape Behavior)

2.พฤติกรรมหลีกเลี่ยง (Avoidance Beh.)

4. **สื่อการเรียนการสอน** หมายถึง ตัวกลางซึ่งมีความสำคัญในกระบวนการเรียนการสอนมีหน้าที่เป็นตัวนำความต้องการของครูไปสู่ตัวนักเรียนอย่างถูกต้องและรวดเร็ว เป็นผลให้นักเรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามจุดมุ่งหมายการเรียนการสอนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

5. **กลุ่มบัดดี้** หมายถึง การให้ผู้เรียนจับคู่กันในการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน เลือกรู้ค้นคว้าและเลือกวิธีการวัดผลประเมินผลการเรียนตามแบบความพอใจของตนเอง โดยครูและนักเรียนร่วมกันออกแบบกระบวนการที่หลากหลายนั้นร่วมกัน คະแนนที่ได้ทั้งสองคนจะได้เท่ากัน คือนำคะแนนมาเฉลี่ยกัน ให้ช่วยกันในการทำกิจกรรมต่าง ๆ แบบฝึก แบบทดสอบ ค้นคว้า อื่น ๆ

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากงานวิจัย

1. ทำให้ครูผู้สอนทราบถึงแนวทางการปรับปรุงพฤติกรรมของผู้เรียนให้มีส่วนร่วมในการเรียนมากขึ้น
2. ทำให้ครูผู้สอนทราบถึงความต้องการของผู้เรียนส่งผลให้ครูผู้สอนปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น

6. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การสอนแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้แบบสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนและแบบทดสอบ ในการศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนที่ไม่มีส่วนร่วมในการเรียน แบบสังเกตพฤติกรรมจะสังเกตเกี่ยวกับพฤติกรรมกรเรียนของผู้เรียน โดยครูจะคอยใช้สิ่งเร้าหรือการให้คะแนน เพื่อเป็นการส่งเสริมและปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ธอร์นไคค์ (E.L. Thorndike) กล่าวว่า การเรียนรู้ที่ผู้เรียนจะต้องมีความกระตือรือร้นอยู่ตลอดเวลา และการเรียนรู้จะคงสภาพอยู่ก็ต่อเมื่อพ้นระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองยังคงอยู่ การแก้ปัญหาที่นั้นเกิดขึ้นจากการลองผิดลองถูก และใช้ตอบสนองในการแก้ปัญหาที่นั้น ซึ่งหมายถึง การเรียนรู้ได้เกิดขึ้นแล้ว ธอร์นไคค์ ตั้งกฎการเรียนรู้ไว้ว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อสอดคล้องกับกฎแห่งความพร้อม

สกินเนอร์(Skinner) กล่าวว่า การเรียนการสอนของครูไม่ควรใช้แรงเสริมพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้อง ไม่พึงปรารถนาและไม่ควรใช้การลงโทษกับเด็กเพื่อให้เค้าเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

โคมส์ (Combs) กล่าวถึงพฤติกรรมของบุคคลว่า ความจริงในสายตาของแต่ละบุคคลอาจจะแตกต่างจากที่คนอื่นเข้าใจ การเน้นวัตถุประสงค์ด้านเจตพิสัย (Affective) มีความสำคัญมาก โรงเรียนควรเน้นและควรช่วยให้นักเรียนแต่ละคนบรรลุผลสัมฤทธิ์ ให้ผู้เรียนมีความภูมิใจในตนเองว่าเป็นบุคคลที่มีลักษณะเฉพาะตนและได้พัฒนาตามศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่

โรเจอร์ส(Rogers) กล่าวว่า การเสริมแรงให้ผู้เรียนรู้สึกประเมินผลสิ่งที่เรียนรู้ด้วยตนเอง จะช่วยให้เขามีความอิสระเป็นของตนเอง มีความคิดสร้างสรรค์และมีความเชื่อมั่นในตนเอง

อุบล พวงมาลา (พ.ศ. 2549) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนากระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียนแบบมีส่วนร่วมของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์

เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ก่อนและหลังอบรม เพื่อพัฒนานักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้สามารถใช้กระบวนการวิจัยในชั้นเรียน ในการปฏิบัติงานตามสภาพจริงเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลของการทำวิจัยในชั้นเรียน และผลของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาและผู้ที่มีส่วนร่วม ในการพัฒนานักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 ที่สมัครใจเข้าร่วม โครงการวิจัยจำนวน 20 คนประกอบด้วย นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ ภาษาจีนและอาจารย์พี่เลี้ยง ในโรงเรียนที่นักศึกษาไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จำนวน 21 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบ แบบสอบถาม แบบบันทึก แบบประเมิน ผลการวิจัย แนวคำถามในการสัมภาษณ์ และสมุดบันทึกของผู้วิจัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยนับความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การทดสอบค่าสหสัมพันธ์และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่าผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูหลังได้รับการอบรมสูงกว่าก่อนได้รับการอบรมสูงกว่าก่อนได้รับการ อบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการพัฒนานักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้ สามารถนำกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนไปปฏิบัติงานตามสภาพจริง พบว่านักศึกษาฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครูสามารถจัดทำโครงร่างการวิจัยและเขียนรายงานการวิจัยโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับคุณภาพดี ตลอดจนสามารถนำเสนอผลงานการวิจัยต่อที่ประชุมได้ ผลทางการวิจัยในชั้นเรียนและผลการฝึก ประสบการณ์วิชาชีพครูมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลความคิดเห็น ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูต่อการมีส่วนร่วมในการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ผู้ที่มีส่วนร่วม ในการทำวิจัยในชั้นเรียนทุกขั้นตอนคืออาจารย์พี่เลี้ยง และผู้ที่มีส่วนในบางขั้นตอนคือผู้วิจัย ส่วน อาจารย์พี่เลี้ยงเห็นว่าตนเองสามารถสนับสนุนและช่วยเหลือนักศึกษาในการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ โดย การมีส่วนร่วมระหว่างอาจารย์พี่เลี้ยงและอาจารย์จากมหาวิทยาลัย

7. วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “นักเรียนไม่มีส่วนร่วมในการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1/2 ” โดย มีรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการวิจัยดังนี้

7.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1/2 ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2555 ของวิทยาลัยเทคโนโลยีสายมิตรนครราชสีมา จำนวน 25 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้การวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1/2 ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2555 ของวิทยาลัยเทคโนโลยีสายมิตรนครราชสีมา

7.2 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ตลอดภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555

7.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของผู้เรียนวิชา คณิตศาสตร์ ประยุกต์ 1 ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1/2

7.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 25 คน โดยจัดทำตารางส่งงานของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1/2 ในรายวิชาคณิตศาสตร์ ประยุกต์ 1 และจัดทำเป็นตารางแสดงข้อมูลเปรียบเทียบ

8. ผลการวิจัยและอภิปรายข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อปรับปรุงพฤติกรรมของผู้เรียนให้มีส่วนร่วมในการเรียนของนักเรียนระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1/2 วิทยาลัยเทคโนโลยีสาขามิตรนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลจะนำเสนอผลการวิจัยและอภิปรายผลต่อไปนี้

8.1 ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบคะแนนของการมีส่วนร่วมในการเรียนในรายวิชาคณิตศาสตร์ประยุกต์ 1 ของนักเรียน ชั้น ปวช. 1/2 จำนวน 25 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555

นักเรียนคนที่	คะแนน				
	บทที่1	บทที่2	บทที่3	บทที่4	บทที่5
1	5	7	5	7	8
2	5	6	7	5	6
3	0	5	6	6	7
4	5	5	7	7	8
5	6	10	8	6	8
6	7	9	10	8	7
7	5	7	8	8	8
8	5	5	9	8	7
9	8	7	6	6	8
10	5	5	5	7	8
11	7	8	5	7	8
12	7	9	10	9	10
13	7	9	8	10	9

14	5	9	7	6	8
15	10	9	10	8	10
16	5	5	7	8	7
17	7	8	10	6	8
18	6	5	5	7	9
19	5	5	8	8	7
20	7	8	5	9	7
21	10	9	10	10	6
22	5	7	5	9	7
23	8	6	10	7	7
24	8	9	10	10	9
25	5	9	10	10	8
ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	11.77	13.92	14.69	14.78	15

8.2 สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

8.2.1 สรุปผลการวิจัย

จากการเรียนการสอนในรายวิชาคณิตศาสตร์ประยุกต์ 1 ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1/2 ของวิทยาลัยเทคโนโลยีสายมิตรนครราชสีมา พบว่าการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้การสอนและการใช้กลุ่มบัดดี้ สามารถกระตุ้นให้นักเรียนมีการเรียนรู้ที่ดีขึ้นและมีคะแนนในรายจุดประสงค์เพิ่มขึ้นเป็น 11.77,13.92, 14.69,14.78 และ 15 ตามลำดับ

8.2.2 การอภิปรายผล

การเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ สามารถช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีพัฒนาการในการเรียนรู้มากขึ้น โดยการสังเกตจากคะแนนรายจุดประสงค์ของการทดสอบในรายวิชาคณิตศาสตร์ประยุกต์ 1 ซึ่งผู้เรียนมีความเข้าใจในการเรียนมากขึ้น กล่าวคือเมื่อมีข้อสงสัย และมีการช่วยเหลือกันในกลุ่มบัดดี้ ทำให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหาวิชามากขึ้นทั้งในรายบุคคลและเป็นกลุ่ม

9. ข้อเสนอแนะ

1. ครูผู้สอนในวิชาอื่น ๆ ควรมีการสำรวจถึงพฤติกรรมในการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. ในการสอนวิชาในแผนกสายสามัญ ครูผู้สอนต้องเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามข้อสงสัยในขณะที่ทำการเรียนการสอนให้มากที่สุด
3. ควรมีการเสริมแรง ยกย่องชมเชย และให้กำลังใจกับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ในขณะที่ทำการเรียนการสอน

